

РЕШЕНИЕ

№ 5796

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8010** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. Н. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-600/09.08.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на Н. Н. Г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01148250 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване и парично обезщетение да бременност и раждане да периода от 08.06.2017 г. до 12.04.2019 г. в размер на 14 767.35 лв. - главница.

Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че неправилно административния орган е достигнал до извод за липса на търговска дейност от дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД. Излагат се доводи, че е полагал труд по сключен трудов договор и е имал качеството на „осигурено лице“ по смисъла на КСО. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител

юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, е постановено след установените, в следствие на извършената проверка от контролния орган на ТП на НОИ - С. град на „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], нови данни и документи, съгласно които лицата, да които са били подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от дружеството, не са осигурени лица по смисъла на закона, в т.ч. и Н. Н. Г..

По данни от административната преписка, в ТП на НОИ С. - град за Н. Н. Г. са представени от „Михаил Цветанов 84“ ЕООД удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) и удостоверения приложения № 10 (към чл. 9, ал. I от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение за периодите от 08.06.2017 г. до 31.08.2017 г., от 03.11.2017 г. до 02.12.2017 г. и от 28.02.2018 г. до 12.04.2019 г. вкл. На основание подадените от дружеството данни за Н. Н. Г. са изплатени парични обезщетения за 354 работни дни в общ размер от 14 767,35 лв.

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, за периода от м. 09.2016 г. до м. 03.2021 г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01068997/02.02.2022 г.

По данни от Търговския регистър „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. е регистрирано на 01.04.2016 г. с размер на капитала 10,00 лв., с управител и едноличен собственик М. И. Ц. и седалище и адрес на кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в търговския регистър.

На основание предоставената информация и данни от ТД на НАП С. - град с писмо № 1030-21-1227/19.10.2021 г. е установено, че дружеството има регистрирано фискално устройство с дата на изтичане на контракта 12.07.2017 г. без налични обороти по него; няма данни да регистрирани търговски обекти; установени са данъчно-осигурителни задължения в особен но големи размери, но дружеството няма имущество с което да ги обезпечи (няма деклариран и открити банкови сметки), няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансови 1 период 2016 г.- 2020 г., както и че данните по чл. 5. ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на упълномощени лица.

Задължителните предписания за представяме на изискуемите документи за извършване на проверката, са изпратени до седалището на дружеството и съот. са се върнали с отбелязване „непознат“. За осъществяване на контакт с представляващия „Михаил Цветанов 84“ ЕООД - М. И. Ц. са изпратени задължителни предписания с опис на необходимите документи, касаещи извършването на проверката, но пощенската пратка се е върнала в цялост с гриф“ преместен в чужбина“. С писмо изх.

№ 1030-21-1227#21 /07.02.2021 г. ТП на НОИ - С. град е поискало съдействие от ТП на НОИ-В. Т. за установяване на контакт с Ц. - тъй като съгласно регистрите на НБД "Население" на ГД ГРАО същия е с постоянен и настоящ адрес обл. В. Т., [община], [населено място], [улица].

В отговор ТП на НОИ - В. Т. сме уведомени, че в рамките на предоставените им пълномощия е осъществен контакт с кмета на кметството в [населено място] от където е получена информация, че Ц. не се намира в селото, тъй като е в чужбина.

При извършената проверка е установено, че за периода от м.09.2016 г. до м.03.2021 г. от „Михаил Цветанов 84" ЕООД са подадени уведомления за сключени трудови договори и подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за общо 15 лица.

В хода на извършваната проверка, на основание чл. 44-46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Михаил Цветанов 84" ЕООД. Изпратените до Н. Н. Г. задължителни предписания № ЗД-1-21-00864488/14.01.2021 г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата и заетост в дружеството са върнати в цялост с гриф „непотърсени от получателя".

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01068997/02.02.2022 г. издаден от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода след м. 09.2016 г. - м.03.2021 г., съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, обосновано е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В тази връзка, са издадени и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01068986/02.02.2022 г. от контролните органи на ТП на НОИ-С. град за заличаване от „Михаил Цветанов 84" ЕООД на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за Н. Н. Г. за периода от м. 09.2016 г. до м. 04.2019 г.

Предвид обстоятелството, че горе цитираните и влезли в сила задължителни предписания не са изпълнени в срок от „Михаил Цветанов 84" ЕООД, на основание чл. 4, ал. 10 от Наредба № 11-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Михаил Цветанов 84" ЕООД за указаните в предписанията периоди са заличени служебно, вкл. за Н. Н. Г. чрез подаване на декларация образец № 1, съобразно нормативно установения административнопроцесуален ред.

При заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и доход за Н. Н. Г. за периода от м. 09.2016 г. до м. 04.2019 г., подадени неоснователно от „Михаил Цветанов 84" ЕООД, органът е съобразил, че са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане на добросъвестно полученото парично обезщетение за временна

неработоспособност. В тази връзка е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване и парично обезщетение да бременност и раждане да периода от 08.06.2017 г. до 12.04.2019 г. в размер на 14 767.35 лв. - главница.

Недоволна от разпореждането Н. Н. Г. е оспорила същото пред Директора на ТП на НОИ С. - град, който с Решение № 1040-21-600/09.08.2022 г. е отхвърлил жалба с вх. № 1029-21-6847#1 от 21.07.2022 г., против Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г., като неоснователна.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, представената от ответника административна преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. "д" КСО, видно от приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /лист 119 от делото/. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г., видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. /лист 120 от делото/.

Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г. е постановено от длъжностното лице, на което е възложено при съобразяване с текста на чл. 114, ал. 3 от КСО. Компетентността е установена със Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град. Със заповедта, на основание чл. 29, т. 1 от Правилника за организацията и дейността на НОИ и чл. 114, ал. 3 и ал. 4 от КСО, е наредено на Д. Я. Я. - З. - началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“, считано от 26.10.2020 г. да постановява и подписва следните административни актове: разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО; разпореждания за събиране на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 4 от КСО. В случай на нейно отсъствие в заповедта е наредено възложените на Д. Я.-З. функции да се изпълняват от К. Ц. М..

Спазена е разпоредбата на чл. 114, ал. 3 от КСО - К. Ц. М. се явява друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението - Директора на ТП на НОИ - С. град, да постановява и подписва разпореждания по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Заповедта е упомената изрично и в Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022

г. Поради това обжалваното разпореждане, издадено от К. Ц. М., в качеството ѝ на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град се явява постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, поради което не е налице нищожност на основание - чл. 146, т. 1 от АПК.

При издаването им е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение.

В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа.

Неоснователно е направеното от жалбоподателя квалифициране на проведеното производство като нищожно, без наличие на надлежна възлагателна заповед.

Съгласно чл. 27, т. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, проверката е действие или съвкупност от действия, предприети от контролните органи по чл. 3, за събиране, установяване и изясняване на факти и обстоятелства, свързани със спазването на нормативните актове по държавното обществено осигуряване. Съгласно чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от същата инструкция, проверката се извършва на основание писмена заповед, издадена от ръководителя на съответното ТП на НОИ или от упълномощено от него лице, по образец, утвърден от управителя на НОИ и която следва да има съдържанието, посочено в т. 1 – т. 3 на ал. 1 от същия текст.

В случая със Със Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ГП на НОИ - С. град е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО. Спазена е и разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от Инструкция № 1, съгласно която за резултата от извършената проверка контролните органи съставят констативен протокол. В заповедта изрично е посочено, че проверката следва да се извърши в срок от 20 работни дни, като този срок е инструктивен и с изтичането му не се погасява. Следвайки процедурните правила на Инструкция № 1 от контролните органи на НОИ са изпратени задължителни предписания с опис на необходимите документи, касаещи извършването на проверката на „Михаил Цветанов 84“ ЕООД.

Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Спорът между страните касае обстоятелството дали са налице законовите предпоставки, съдържащи се в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получените парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване и парично обезщетение да бременност и раждане да периода от 08.06.2017 г. до 12.04.2019 г. в размер на 14 767.35 лв. – главница,

изплатено на Н. Н. Г.. Оспореното Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град е издадено след заличаване на неоснователно подадените данни чрез дружество „Михаил Цветанов 84“ ЕООД за периода от 08.06.2017 г. до 12.04.2019 г. по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход за Н. Н. Г. като същите са приети за нови данни и обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с оглед установеното, че лицето не е било осигурено лице и не е имало право на парични обезщетения от ДОО.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. По параграф 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски т.е. условието е лицето да извършва трудова дейност, за която подлежи на осигуряване. Наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016г. по а. д. № 3171/2015г. на ВАС, решение № 211/2016г. по а. д. № 3681/2015г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017г. по а. д. № 14312/2015г. на ВАС, решение № 220/2014г. по а. д. № 12497/2013г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за „осигурено лице“, е лицето да упражнява трудова дейност,

т.е. лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Предвид изложеното, наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателя в дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД не може да бъде направен. Доказателства в подкрепа на твърденията, че дружеството е осъществявало реално търговска дейност, както и че Н. Н. Г. е осъществявала трудова дейност в полза на това дружество липсват.

Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай жалбоподателят не е извършвал трудова дейност за „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителните правоотношения, сочи, че извода на органа, че Н. Г., не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез „Михаил Цветанов 84“ ЕООД е правилен и законосъобразен. В тази връзка неоснователно изплатеното в по-голям от следващия се размер, поради включен в изчислението им (по реда на чл. 41, ал. 1 от КСО) осигурителен доход по данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Миляков 2019“ ЕООД, следва да бъде възстановено, поради което правилно директорът на ТП на НОИ е потвърдил процесното разпореждане.

Вярно е, че работникът не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски, след като е полагал труд, следва да се посочи, че последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите,

назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а Н. Г. не е страна в производството по чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да я уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

Тезата на жалбоподателя, че е извършвал трудова дейност по сключения с „Михаил Цветанов 84“ ЕООД трудов договор на длъжност „експерт връзки с обществеността“, не се подкрепя и от останалите приети по делото доказателства - официални удостоверителни документи. Липсват доказателства относно в какво се изразява положеният труд, изпълнявани задължения и начин на изплащане на трудовото възнаграждение. Във връзка с гореизложената фактическа обстановка, с оглед относимите правни норми и липсата на представени доказателства, основаващи твърденията и исканията на Н. Г., формулирани в жалбата, същите се явяват са неоснователни и необосновани.

Във връзка с възражението за неуведомяването на жалбоподателя за производството по издаване на Задължителни предписания за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, на първо място съдът отбелязва, че в жалбата до съда липсва искане за отмяната на посочените задължителни предписания, такова искане не се съдържа и в жалбата до директора на ТП на НОИ С.. Основание за издаване на посочените задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекс за социално осигуряване (КСО) са констатациите от извършена проверка по коректността на подадените данни в Регистъра на осигурените лица във връзка с положения труд на служителите в дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, като резултатите от нея са отразени в Констативен протокол № KB-5-21-01068997/02.02.2022 г. и въз основа на тях контролният орган е издал задължителните предписания. От писмените доказателства се установява, че органите на ТП на НОИ –С. град са положили всички дължими усилия за връчването им чрез лицензиран пощенски оператор, като всички съобщения от адреса на управление и седалище на дружеството са се върнали с отбелязване "непотърсен". Предвид това е изпълнена процедурата по чл. 110 ал. 4 от КСО

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по контрола по разходите на ДОО като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, каквото в случая е направено.

Предвид представените за жалбоподателя документи и коригираните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, правилно и законосъобразно с

Разпореждане № РВ-3-21-01 148250 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено на Н. Г. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване и парично обезщетение да бременност и раждане да периода от 08.06.2017 г. до 12.04.2019 г. в размер на 14 767.35 лв. - главница.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 36-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. Г. срещу Решение № 1040-21-600/09.08.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на Н. Н. Г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01148250 от 17.06.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. Н. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на ТП на НОИ С. - град разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: